

GEERT, Frans van (Gent 5 mei 1786 – Gent 6 april 1873).

Genoot na dienst in het leger van Napoleon en als luitenant-kolonel van het Belgisch leger een pensioen en vestigde zich in Gent, waar hij voorzitter werd van Broedermin en Taelyver. Circa 1855 verhuisde Van Geert naar Brussel, waar hij voorzitter werd van de kunstafdeling van De Wijngaerd.

Van Geert vertaalde van Schiller *Don Carlos* en *Kabale und Liebe* en van Goethe *Egmont*. Hij bewerkte

het succesrijke historische treurspel *Montigny* van de Nederlander H.H. Klijn en schreef zelf het volgens de melodramatische code opgebouwde drama *De BuschkanTERS of de Vondeling*. Naast een uitgesproken belangstelling voor romantische melodrama's en zedenschetsen ging Van Geerts voorkeur uit naar het historische treurspel.

Hij is vooral bekend door zijn bewerking van *Jacob van Artevelde*, de roman van **Hendrik Conscience**, tot een historisch drama. Tekenend voor de traditie van het 'vaderlands toneel' is de ethisch-didactische grondslag, het vaderlandse (in dit geval dus Vlaamse) thema, de verheerlijking van de romantische held, de onwaarschijnlijke wendingen en een uitgesproken literaire houding ten overstaan van het historische bronnenmateriaal. Met dit stuk behaalde Van Geert de driejaarlijkse staatsprijs (1862-1864) voor toneel. Edmond Hendrikx begon zijn loopbaan als directeur van de **Alhambra**, de eerste officiële Nederlandse schouwburg in Brussel, met de opvoering van Van Geerts stuk (21 september 1876).

GEERT OPSOMER